

կու գրուցեն. եւ թէ երգվին այլ ինչ չի գիտեն տաճկերէն բայց միայն զանունն Մահմատի. զի սսեն «Թաքոմի պօկայ, ի վիրա Մէհմէտաքայ», այս է «Ան աստուածն եւ հաւատն Մահմատի». եւ այլն: 150

Անտի եկաք երկու օր ու կէսն ի Քիլիս քաղաք, ի սինօրն Փոանկաց, որ այս կողմն Տաճկաց է եւ միւսն Փոանկաց. եւ միջոյն անցանէր գետ մի: Բայց ի ճանապարհին շատ վիշտ եւ նեղութիւն կրեցաք եւ ազգի ազգի տառապանք. այլ եւ ահ եւ զողում ի հարամկաց եւ յաւազակաց. եւ այնպէս զժուար էր, որ հինգ հարիւր, վեցհարիւր հոգի չիշխէր երթալ: 160

Եւ ելաք ի բարձր լեռո մի, որ խիստ բարձր եւ սիրվի էր. որ ոչ ձի եւ ոչ այլ գրաստ կարէր ելանել, այլ միայն ջորի-զուտր քար ու ապառաժ է եւ ոտնատեղ չկայ, այլ փայտէ աստիճանք է շինած եւ սանդուխք, ուստի ջորով հազիւ եւ մուտարով ելանեն: Եւ այս Քիլիսու ատրաֆն հող բնաւ չտեսաք, այլ սաֆի քար, արտերն եւ էզինին պիլա զուտր քարեր են մանտր: Ապա սքանչելագործին Աստուծոյ հազար բերան փառք, որ այնպիսի քարսն առանց հողոյ բոյսք եւ տունկք եւ այգիք լինին, որպէս եւ յԵրուսաղէմն. զի եւ յԵրուսաղէմ այսպէս անջրգի է եւ քարուտ: 170

168 էքիննին: